

Fővárosi Törvényszék
1055 Budapest, Markó utca 27.
útján
Magyarország Alkotmánybírósága
részére

(20)

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 13.	
FÓLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐ/...	
Postán / Gy. / Tá. / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -03- 0 4
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	3 KÖZTÜK: 1 bontók
FÓLAJSTROMSZÁM:	23 195/14
UTÓÍRATON:	

16 P.
Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27.§ alapján, a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszti elő.

Kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla**, mint másodfokú bíróság **25.Pf.20.667/2015/5. számú, II. fokú jogerős ítélet alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.**

Kérémem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése és a per adatai:

Fővárosi Ítéltábla, mint II. fokú bíróság, ítélet száma: 25.Pf.20.667/2015/5.

Peradatok:

Felperes:

Alperes: Budapest Főváros Onkormányzata,

Per tárgya: kártérítés

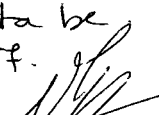
I. fokú bíróság: Fővárosi Törvényszék, ítélet száma: 15.P.23.195/2014/12

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	w/535-e/2016
Érkezett:	2016 MARCH 17.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	8 db

2. Határidő-számításhoz szükséges adatok:

Indítványozó jogi képviselője a kifogásolt II. fokú ítéletet 2016. 01. 11-én vette át, így jelen beadványa 60 napon belüli, mely megfelel az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 30.§ (1) bekezdés előírásának.

Ezen tény bizonyítására Indítványozó benyújtja az I. fokú bíróság (FT) levélküldeményének azon borítékát, mely a II. fokú ítéletet tartalmazta. Ennek feladási dátuma jól láthatóan 2016.01.08. napja. Az átvétel napját az ítéleten lévő bélyegzőlenyomat mutatja: 2016. 01. 11.

Uev. felj.
A kezelőiroda a mai
napon mutatta be
Bp. 2016. 03. 07.

SC. 120

3. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Az ügyben a Pp. alapján a kifogásolt II. fokú bírósági ítélettel szemben nem kezdeményezhető rendes jogorvoslati lehetőség.

4. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelem, illetve perújítási eljárás nincs folyamatban.

5. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Jogbiztonsághoz való jog, melyet az Alaptörvény B) cikke, és a jogszabálykövető magatartást mindenkire kiterjedően előíró R) cikke biztosít.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A törvény előtti egyenlőséghez való jog, melyet az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése és R) cikk (2) bekezdése biztosít.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, melyet az Alaptörvény XXVIII. cikke biztosít.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alkotmányos és igazságos bírói eljáráshoz való jogát, melyet az Alaptörvény 28. cikke biztosít.

28. cikk:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak

6. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Indítványozó 2009.11.01. és 2013.07.31. között üzemeltette a budapesti működésű [REDACTED] fuvarszervező irodát. Ezen időszakon belül az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény – továbbiakban: ártörvény – 10. § (1) bekezdésében biztosított jogosítványával élve 2011. október 17-én személytaxi tarifa értékeinek emelésére vonatkozó konkrét kérelmet nyújtott be a Fővárosi Önkormányzathoz, mint az ártörvényben nevesített árhatósághoz a személytaxi szolgáltatás díjának legmagasabb hatósági árként való megállapításáról és annak alkalmazási feltételeiről szóló 31/1998. (VII.16.) Fővárosi Közgyűlési rendelet módosításának érdekében.

Az ártörvény 10. § (3) bekezdése alapján az árhatóság a kérelem, illetve a kért adatok kézhezvételétől számított harminc napon belül köteles az ármegállapítást közzétenni, vagy a kérelem elutasításáról a kérelmezőt értesíteni. A kérelemben foglalt ár elutasítása azonban az ártörvény 8.§-ből következően csak bizonyos feltételek (eltúlzott nyereségtartalom) esetén lehet jogszerű.

A képviselő-testület (fővárosi közgyűlés), mint árhatóság a kérelmet előterjesztés hiányában nem tárgyalta, így arról a törvényes határidőn belül nem is döntött. Vagyis sem jóváhagyó, sem elutasító döntés nem hozott. Ugyanakkor további adatokat sem kért a kérelmezőtől, sem a törvényben megjelölt bármely véleményező szervezettől. Sőt, bárminemű hasonló előterjesztés hiányában közel 2 évig még hasonló tárgykört sem vett napirendjére.

Az árhatóság az Indítványozó kérelmében foglalt tarifaemelést is meghaladó mértékű új személytaxi-tarifát – bár szakmailag eltérő koncepcióval, rögzített hatósági árként – 2013. szeptember 1-től vezetett be a „személytaxival végzett személyszállítási szolgáltatás és a személytaxi-szolgáltatást végző és közvetítő és szervező szolgálat működtetésének feltételeiről, a taxiállomások létesítésének és igénybevételének rendjéről és a személytaxi-szolgáltatás hatósági árainról” szóló 31/2013. (IV.18.) új Fővárosi Közgyűlési rendelettel. Az új rendelet az Indítványozó kérelmének alapját képező maximált tarifákat tartalmazó korábbi fővárosi taxi-rendeletet ezzel egy időben hatályon kívül helyezte.

Indítványozó a kérelmével kapcsolatos visszajelzést tevékenysége 2013. július 31-ei befejezéséig az árhatóság felől nem kapott.

Indítványozó tevékenységének befejezése és az új rendelet életbelépése után, 2011-es kérelmének jogsértő kezelésével okozott kár megtéríttetése céljából pert indított az árhatóság, azaz a Fővárosi Önkormányzat képviselő-testülete ellen. Álláspontja szerint:

- 1) Az árhatóság (képviseelő-testület) hallgatásával (a konkrét döntés hiányával) közel 2 évig (2011. december 17. és 2013. szeptember 1. között) súlyosan jogsértő helyzetet tartott fent. Ezzel akadályozta Indítványozót vállalkozási tevékenységének optimális alakításban.
- 2) Az árhatóság azzal, hogy nem hagyta jóvá a számszerűsített konkrét kérelmet jogellenes állapotot tartott fent. A 11 éve változatlan hatósági ár miatt elfogyott nyereségtartalom ugyanis jogsértő módon ellentétben állt az ártörvény azon előírásával, miszerint az árhatóság által megállapított hatósági árnak megfelelő nyereségtartalmat kell biztosítani a vállalkozó részére. Ezen kötelezettség pedig a kérelem idején nem tette lehetővé az árhatóságnak a kérelmet jogszerű elutasítását.

Mindezek következtében az árhatóság által fenntartott jogellenes helyzet – a vállalkozó áremelési lehetőségének indokolatlan akadályozása – Indítványozónak jelentős anyagi kárt okozott.

Indítványozót e jogsértő helyzet 2011. december 17. és 2013. július 31. között érintette hátrányosan. A rövidebb időszak oka, hogy Indítványozó 2013. július 31-el – tevékenysége értékesítésével – kivonult a budapesti taxis-piacról.

Az I. fokú bíróság a jogsértés tényét sem ismerte el ítéletében, így a kárra vonatkozóan nem vizsgált semmilyen összefüggést.

A II. fokú bíróság Indítványozó fellebbezésére megállapította az árhatóság hallgatással történt jogsértésének elkövetését, ugyanakkor a kártérítési kötelezettség jogalapját jogértelmezési és jogalkalmazási okokra hivatkozva elutasította. A kár összefüggéseinek vizsgálata így e körben is elmaradt.

A keresetet elutasító II. fokú ítélet hivatkozásai és megállapításai a következők voltak:

- A perbeli jogvita az árhatóság jogalkotási tevékenységével összefüggésben indult, így arra a polgári jog felelősségi szabályai nem vonatkoznak. A Kúria 1/2014 számú Polgári Elvi Döntésében foglaltak szerint „a közjog, alkotmányjog a jogalkotó számára immunitást biztosít az absztrakt magatartási szabályok létrehozására irányuló jogalkotási tevékenységre és a hozzá kapcsolódó felelősségre vonatkozóan”.

- Nem megalapozott azon Felperesi álláspont, mely szerint az árhatóság abban az esetben is jogellenes cselekményt követett volna el, ha a kérelmet elutasítja és rendeletével nem a kért hatósági árat állapítja meg, mert a „bíróság a hatalmi ágak szétválasztásnak elve miatt a helyi önkormányzatokra bízott ármegállapítási jogkört az ár megváltoztatásával nem vonhatja el”.

Indítványozó e kártérítési jogosultságát elutasító II. fokú ítélet jogszerűségét alkotmányossági okokból vitatja. Ezen jogerős ítélet álláspontja szerinte ellentétes több hatályos jogszabályi rendelkezéssel és ezen okból, valamint alkotmányos alapelvek figyelmen kívül hagyása miatt alkotmányértő is.

4. Indokolás arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Magyarország Alaptörvényének megsértett, vagy figyelmen kívül hagyott rendelkezései:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak

Az alaptörvény R) cikk előírását megsértve figyelmen kívül hagyott, illetve a 28. cikkében leírtakkal ellentétesen alkalmazott jogszabályok:

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 8.§ (1) bekezdés:

(a kérelem beadásakor hatályos szöveg)

(1) A legmagasabb árat — a (2) bekezdésben szabályozott kivétellel — úgy kell megállapítani, hogy a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és a működéséhez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson, tekintettel az elvonásokra és a támogatásokra is.

(2) A tovább-feldolgozók vagy tovább-értékesítők részére értékesített egyes energiahordozók ára a külpiaci árak szintjén is meghatározható.

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény és 10. § (1) bekezdés:

(a kérelem beadásakor hatályos szöveg)

(1) A hatósági ár megállapítása — ideértve az áralkalmazási feltételeket is — hivatalból vagy az árat érvényesítő vállalkozó kérelmére történhet. Ez utóbbi esetben a kérelmező köteles a hatósági árra vonatkozó javaslatát a hatósági ár megállapítója részére egyidejűleg megküldeni. A hatósági ár megállapítója — mindkét esetben — további adatokat kérhet.

(2) A hatósági ár megállapítójának megkeresésére az országos gazdasági kamara tájékoztatást ad a kérelemmel érintett termékekkel, szolgáltatásokkal kapcsolatos forgalmi és árviszonyokról.

(3) A hatósági ár megállapítója a kérelem, illetve a kért adatok kézhezvételétől számított harminc napon belül köteles az ár megállapítást közzétenni vagy a kérelem elutasításáról a kérelmezőt értesíteni.

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény és 11. § (1) bekezdés:

(a kérelem beadásakor hatályos szöveg)

(1) A hatósági árat, valamint annak alkalmazási feltételeit jogszabályban kell közzétenni. A jogszabályban rendelkezni kell arról, hogy a hatósági ár mikor lép hatályba; e rendelkezésnek visszamenőleges hatálya nem lehet.

A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. IV. törvény (rég. Ptk.) 355.§ (4) bekezdés:

(4) Kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A II. fokú bírói döntés két egymástól független okból is alkotmányellenes az alábbiak miatt:

A II. fokú bíróság által hivatkozott 1/2014 számú Kúriai polgári elvi döntés szerint „a közjognak a jogalkotó számára immunitást biztosító szabályai az általános és absztrakt magatartási szabályok létrehozására irányuló jogalkotási tevékenységre és a hozzá kapcsolódó felelősségre vonatkoznak.”

Ugyanakkor a szerződésen kívül okozott kárra vonatkozó általános – mind a nemzetközi, mind az EU-s, mind a hazai joggyakorlatban megjelenő - jogelmélet szerint a jogellenes károkozással úgynevezett kárkötelem keletkezik a károkozó és a károsult között, ami kétség kívül sajátos, relatív szerkezetű, de mindenképp polgári jogi jogviszony, amelynek tárgya a kár közvetlen megtérítése.

Ebből következően a jogalkotási tevékenységhez kapcsolódó okozott kár esetén nem maga a jogszabály, hanem az azzal okozott kár hozza létre a polgári jogviszonyt (kárkötelem) a jogalkotó és a károsult között.

Ezért jogalkotó jogalkotási tevékenység során elkövetett károkozása is a polgári jogviszony része, nem pedig a közjog területe alá tartozik.

Így a bíróság azon eljárása, hogy nem a vonatkozó jogszabályt alkalmazta a perbeli esetre, sérti Indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jogát.

Az Alaptörvény B) cikke kimondja, hogy Magyarország jogállam. **A jogállami jogbiztonság egyik alapelve, hogy jogellenesen okozott kár nem maradhat kártérítési kötelezettség, azaz megtérítési kötelezettség nélkül.** Továbbá ezt kívánja az igazságos társadalom működésére vonatkozó jogállami elvárás is.

Ezekből következően – ha a jogalkotás során okozott kár tárgyköre esetlegesen mégsem a polgári jogviszony körébe tartozna – okozói felelősség alóli mentességet, azaz kártérítési kötelezettség alóli általános mentességet jogállamban még egy jogalkotó, így egyes döntéseit rendeletalkotás formájában meghozni kötelezett árhatóság sem élvezhet. Ilyen kitételt ráadásul se a közjog, se az alkotmányjog területét érintő egyetlen jogszabály sem tartalmaz. Ezért az immunitásról szóló általános érvényű és hatályú döntés csak a Kúria téves és igazságtalan, továbbá alkotmányellenes jogértelmezése.

A II. fokú bíróság által hivatkozott 1/2014 számú Kúriai polgári elvi döntés azon része, miszerint absztrakt magatartási szabályok létrehozására irányuló jogalkotási tevékenységével összefüggésben teljes körűen és általánosan kizárja a jogalkotó bárminemű felelősségét, ellentétes az Alaptörvény B) cikkével, mely biztosítottja mindenki számára a jogállami jogbiztonságot.

Ezért a jogalkotónak általános immunitását leíró jogelvre való hivatkozás és az alapján hozott ítélet sérti az Alaptörvény B) cikkét.

Ugyanakkor a II. fokú ítélet abban az esetben is alkotmányosértő, ha a jogalkotó alkotmányos elveket nem sértő módon kapna immunitást jogalkotási cselekményeihez kapcsolódó felelősség alól.

A vonatkozó per ugyanis nem egy konkrét jogszabály megalkotásával bekövetkező esetleges kárról szólt, hanem elsődlegesen a bárminemű döntés hiányára (hallgatás), míg másodlagosan a kötelező jogalkotás elmaradásával okozott kárra vonatkozott. Egyik esetben sem beszélhetünk sem jogalkotáshoz kapcsolódó cselekményről, se megalkotott jogszabály következménye miatt beállt felelősségről.

Ezért a per tárgya nem minősül a jogalkotási folyamat részének, hanem a kötelezően előírt e cselekvés elmaradásával okozott kár miatt fellépő kárkötelem által létrehozott polgári jogviszonynak.

Indítványozó álláspontja szerint nem tartozik a jogalkotás cselekményének fogalmába a jogalkotó hallgatása, vagy a jogalkotás elmaradása, azaz a jogalkotói cselekmény hiánya azért sem, mivel ennek megállapítását és szankcionálását nem lehet indítványozni az Alkotmánybíróság felé. Így Indítványozó e felől nem tudott az árhatósággal szemben közjogi jogvédelmet kérni.

Pedig az árhatóság hallgatásával és jogszerű döntésének elmulasztásával, nagy valószínűséggel nem csak az ártörvény rendelkezését hagyta figyelmen kívül, de megsértette az alaptörvény M) cikkében lefektetett alkotmányos előírásokat is. Az árszabályozás indokolatlan késlekedésével és így jogsértő gyakorlásával korlátozta Indítványozó vállalkozási tevékenységét és nem biztosította számára a tisztességes gazdasági verseny lehetőségét.

M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

A jogalkotó, így az árhatóság, jelen esetben a Fővárosi Képviselőtestület részére **jogszabályban kötelezően előírt döntés, illetve a jogalkotás elmaradásának cselekménye azonban nem része a közjognak, és az alkotmányjognak, mivel az Alkotmánybíróságnak nincs olyan hatásköre, hogy jogalkotót, illetve önkormányzatot döntésre, vagy jogszabály megalkotására kötelezhessen, illetve, hogy a jogszabály elmaradásának tényét alkotmányellenesnek mondja ki.**

Ilyenre vonatkozó vizsgálat lefolytatására és döntésre sem egy érintett kérelmező, sem állami vezető, sem más közhatalmat gyakorló személy beadványára, sem bírói kezdeményezésre, sem alkotmányjogi panasz keretében nem rendelkezik az Alkotmánybíróság hatáskörrel.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény II. fejezete (*AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG FELADAT- ÉS HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ ELJÁRÁSOK ÉS JOGKÖVETKEZMÉNYEK*) ugyanis jogalkotással összefüggésben alkotmánybírósági hatáskörnek csak a már elfogadott, de még kihirdetés előtt álló, illetve a már hatályos jogszabályok alkotmányossági vizsgálatát nevesíti.

Ezen kívül a 37.§ kifejezetten kimondja, hogy önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való összhangját akkor vizsgálja, „ha a vizsgálat tárgya az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata nélkül, kizárólag az Alaptörvénnyel való összhang megállapítása.”

Mivel pedig egy jogállamban a jogalkotás jogszerűsége felett az Alkotmánybíróság őrködik, így amire neki nincsen jogköre, az nem tartozik a jogalkotás témakörébe. Amennyiben ugyanis az adott jogszabályi környezetet nem így értelmeznénk, akkor az Alkotmánybíróságról szóló jogszabály lenne hiányos, és ennek következtében ellentétes a jogállami elvekkel, azaz az Alaptörvénnyel.

Indítványozó esetleges tévedésére tekintettel kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság jelen Indítvány kapcsán az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdésében kapott jogával élve azt is vizsgálja meg, hogy nem ellentétes-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben írt jogállam elveivel, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény nem ad hatáskört az Alkotmánybíróságnak a jogalkotás témakörébe tartozó jogalkotás elmulasztásának vizsgálatára és annak megállapítására, valamint nem rendel e tárgykörhöz szankciórendszert.

Mindezekből következően Indítványozó álláspontja az, hogy **a jogállami jogbiztonság és az erkölcsös és igazságosságos társadalom elveinek alkotmányos elvárása alapján a jogalkotás jogellenes elmaradásával okozott kárt a polgári jog szabályai szerint kell megtéríteni a károsult felé.**

A jogszabályok azonos módon való vonatkozásának elve többek között azt jelenti, hogy azonos cselekményeket mindenki esetében azonos jogszabály alkalmazásával kell megítélni. Így a jogalkotóra olyan esetben, amikor nem jogalkotási cselekményt végez, ugyan úgy a polgári jogviszonyt kell alkalmazni, mint más személyekre.

A törvény előtti egyenlőség elve többek között azt jelenti, hogy azonos cselekményeket az elkövető személyétől függetlenül azonos jogelvek érvényesülésével kell elbírálni. Így a jogalkotó által nem jogalkotási cselekménye körében okozott kár megtérítési kötelezettségére is ugyan azon szabályok vonatkoznak, mint más személyek esetében.

A XXVIII. cikkben foglalt tisztességes bírói eljáráshoz való jog többek között azt is jelenti, hogy a bíróságnak a törvény előtti egyenlőség, a jogszabályok azonos alkalmazásnak elvét részrehajlás nélkül kell érvényre juttatnia.

Az Alaptörvény R) cikke többek között azt jelenti, hogy mindenkinek, így a személyeknek, szervezeteknek, gazdasági társaságoknak, hivataloknak és bíróságoknak is mindenben az Alaptörvény és a jogszabályok szerint kell eljárniuk. Amennyiben ezt nem így teszik, úgy megsértik ezen Alaptörvényi rendelkezést.

Jelen ügyben, mivel a bíróság megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkét, így következményként megsértette az Alaptörvény R) cikkét is.

Mivel a II. fokú bíróság eljárása és ítélete a per tárgyát nem a polgári jogviszony, hanem a közjog keretei között bírálta el, és ott is alkotmányellenesen mentességet biztosított az árhatóságnak, így a bíróság az árhatóságot részrehajló módon mentesítette a kártérítési fellelőség alól.

Ezen Indítványozóra nézve hátrányos eljárása és ítélete azonban alkotmányos elvek figyelmen kívül hagyásával történt, mivel a bírósági ítélet megsértette az Alaptörvény B) cikkében lefektetett és R) cikkében is megerősített jogbiztonsághoz való jogot, a XV. cikkében lefektetett törvény előtti egyenlőség jogát,

Ezen alkotmányvétségekkel pedig az eljárás és az ítélet megsértette Indítványozó tisztességes, alkotmányos és igazságos bírói eljáráshoz való XXVIII. cikkében és 28. cikkében lefektetett alkotmányos jogát.

Magyarország Alaptörvényének 28. cikke a következőket mondja ki:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Indítványozó álláspontja szerint ezen alaptörvényi szöveg és tartalom az ártörvény vonatkozó előírásait a következő értelmezésbe helyezi.

Az Alaptörvény 28. cikkének előírása többek között, hogy a jogszabályokat azok céljával összhangban kell alkalmazni. Ezért vizsgálendő az ártörvény vonatkozó rendelkezéseinek célja.

E törvényi rendelkezés célja nyilvánvalóan az, hogy az állam a lehető legkevésbé avatkozzon bele a piaci folyamatokba, de amennyiben ezt speciális okok miatt mégis szükségesnek tartja, akkor se akadályozza azt indokolatlanul. Indokolatlan akadályozás lehet például a túl alacsonyan meghatározott ár.

Ebből következően az árazási lehetőségek megváltoztatására vonatkozó kérelem indokolatlanul lassú elbírálása nyilvánvalóan kimeríti a túlzottan indokolatlan beavatkozás tárgykörét. Nyilván ezért rendelt már a törvény maga döntési határidőt a kérelem elbírálásra.

Mit jelent e törvényi cél alapján a közjó fogalma? A közjó általános értelemben többek között nyilvánvalóan az igazságosságot, az igazságosság érvényesülésének elvárását jelenti.

Vagy ahogyan azt Trócsányi László igazságügyi miniszter a tizenkettedik magyar jogászyűlésen 2014. szeptember 18-án Balatonalmádiban megfogalmazta: „A bírák munkáját is meghatározza az új közjogi környezet. ... Lám, ez az az úton, amely a jogszolgáltatás felől az igazságszolgáltatás felé vezet.”

Egy jogbiztonságot igénylő állampolgár számára talán ez az, ami a legfontosabb, hogy bírói ítékezésbe az új alaptörvény kötelező jelleggel behozta végre a jogosan elvárt igazságosság fogalmát.

Indítványozó álláspontja szerint, a vitatott bírósági ítéletre vonatkoztatva ezen igazságossági alaptörvényi elv azt jelenti, hogy a kár megtérülésének egy vétlen károsult oldalán a lehető legegyszerűbben és leggyorsabban és legolcsóbban kell tudnia bekövetkeznie.

A bíróság szintén alkotmányellenesen vélte úgy, hogy a kérelem tartalmának ártörvény szerinti helyességét nem állapíthatja meg csak azért, mert az azonos tárgykör az elmulasztott rendelet tartalmával.

Indítványozó itt is utal azon tényre, hogy másodlagos kárként a kérelem jóváhagyásának elmaradása okozta a kárt, így az nem a közjó, hanem a polgári jogviszony kereteibe tartozik. Így a bíróságnak nem csak joga, de e keretek között kötelezettsége is a kár mértékéről állást foglalnia. Ezt azonban csak úgy teheti meg, hogy azt vizsgálja, hogy az ártörvény követelményét kielégítette-e a kérelem.

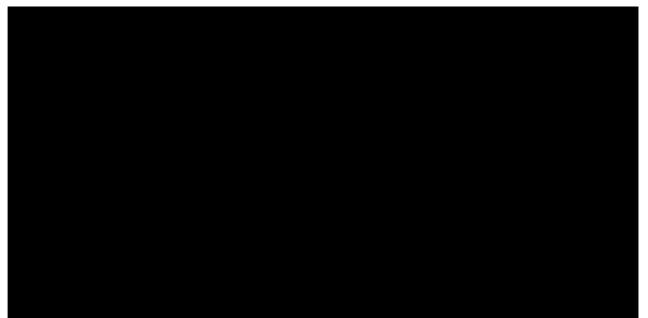
Továbbá az ár tartalmának körlíra nem azonos bekezdésben van, a rendeletalkotási kötelezettség megfogalmazásával, így e két tárgykör jogilag egyértelműen különválnak.

Mivel pedig a kérelem tartalmáról csak úgy formálhat véleményt a bíróság, hogy megvizsgálja az arra vonatkozó előírást, így ennek elmulasztása szintén sérti Indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Mindezek alapján Indítványozó kéri a II. fokú ítélet alkotmányellenességének megállapítást és megsemmisítését.

Budapest, 2016. február 29.

Tisztelettel:

Mellékletek:

15.P.23.195/2014/12. számú I. fokú ítélet

25.Pf.20.667/2015/5. számú II. fokú ítélet

II. fokú ítéletet tartalmazó boríték másolata

Adatkezelési nyilatkozat